

290 piny: že myšlenka jednotlivcova sílí a tříbí se na myšlence hromadné a že myslit ve sboru jest zrovna tak krásné jako zpívat ve sboru. Práce umělecká má tu vedle kouzla sobě vlastního i celé posvěcení krásného divadla a líbezně melodické hry.

Zikmunda Wintra Sebrané spisy

Soubory literárních děl, tak četné v poslední době v naší literatuře, rozmnoženy jsou o nové sebrání Wintrovo, jehož leží přede mnou první dva sešity, vydané nákladem Ottovým. Sebrané spisy Wintrovy obejmou celou beletrii i kulturně historické črty, obrázky a studie spisovatelovy, takže vyloučeny budou jen autorovy veliké kulturně historické monografie rázu naukového. Z předmluvy, kterou předelal tomuto souboru Zikmund Winter, jest patrné, že nevidí těžiště svého životního díla v tvorbě básnické a umělecké, nýbrž že cítí dobře obojakost a dvojakost své práce, roztržené mezi stránku naukovou a beletristickou. Winter jako beletrista byl u nás v poslední době patrně přeceněn, byv stavěn nad Jiráska. Soud ten nebude možno držeti a Sebrané spisy podnítí dříve nebo později jeho revisi. Barvitý starý jazyk i autentický detail neobyčejně živý a pitoreskní způsobil toto přecenění umělecké a básnické části díla Wintrova. Ale to jsou podružnosti, kterým nedrží rovnováhu vlastní tvůrčí síly autorovy: kompozice celková, dramatický rytmus, stavba ideová i figurová, perspektivně bohatství a hloubka. Campanus ukázal nesporně nedostatek uměleckých a básnických sil Wintrových pro velikou románovou kompozici a vymezil význam jeho na drobný, barvitý, často groteskní žánr; a zde podal Winter jedině práce, které plně zmohl a jež působí tedy esteticky uspokojivě. Autor sám s milou skromností posílá své spisy do českého světa „s nadějí, i když v myslí čtoucích neuvedou moderní sensace, že jim prostá vypravování alespoň zkrátí dlouhé zimní večery“. Sebrané spisy Wintrovy seřazeny jsou chronologicky po době svého vzniku; počátek činí Rakovnické obrázky.

Pan Arnošt Dvořák

chtěl opravdu pokračovati, jak vykládal v Národních listech 11. prosince, v diskusi o významu svého Václava IV.¹ a já opravdu odmítl jsem uveřejnění toto pokračování, ale ne z důvodů, které vypisuje p. Dvořák ve svém zaslánu, nýbrž proto, že by to bylo zbytečné mrhání času i místa. Z nového pokračování p. Dvořákova

1 - [Srov. zde str. 102—105.]